

สมรรถนะของครูพลศึกษากับการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21

สิริวรรณ กองทรัพย์*

สมบุญ ศิลปรุ่งธรรม**

บทคัดย่อ

สภาพบริบทของสังคมโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป ประเทศไทยต้องหันกลับมาพิจารณา ทบทวนการปฏิรูป การศึกษาของชาติ เพื่อให้มีคุณภาพในการพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะ ที่จำเป็น ในการเผชิญกับความผันผวน และการเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21

การจัดการเรียนรู้พลศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้ง 5 ด้าน การจัดการกิจกรรม การเรียนรู้พลศึกษาให้สามารถนำไปประยุกต์และบูรณาการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาผู้เรียน ในยุคศตวรรษที่ 21 ได้นั้น ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีองค์ความรู้ ทักษะ เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ออกแบบการจัดการเรียนรู้ ให้มีความสอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย รวมทั้งแก้ไขปรับปรุง และพัฒนารูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ให้ตอบสนองต่อทักษะการเรียนรู้ในปัจจุบัน ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีทักษะ หรือสมรรถนะ ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และ ผลการวิเคราะห์ และสังเคราะห์สภาพปัญหาของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาในปัจจุบัน พบว่า สมรรถนะที่จำเป็นของครู พลศึกษากับการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 7 สมรรถนะ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาตนเอง และวิชาชีพ 2) ด้านพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการสื่อสารและการมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี 4) ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ 5) ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล 6) ด้านการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลง 7) ด้านนวัตกรรมและการวิจัย

คำสำคัญ : สมรรถนะของครูพลศึกษา การจัดการเรียนรู้ ศตวรรษที่ 21

Competencies of Physical Education Teachers and Learning Management in the 21st Century

Sirawan Kongsub^{*}
Somboon Silrungham^{**}

Abstract

The rapidly changing context of the current global society, driven by advances in science and technology, has led to a transformation in the way human life is conducted. Thailand must turn back to reflect on and reconsider its educational reforms in order to ensure the quality of developing learners to possess knowledge, abilities, skills, and essential qualities necessary to confront the uncertainties and changes of the 21st century.

The management of physical education aims to develop learners holistically across five dimensions. The design of physical education learning activities should be adaptable and integrated to foster learner development in the 21st century. Physical education teachers must possess a body of knowledge to analyze and design learning management that aligns with goals. This includes continuous improvement and innovation in their own teaching methods to be responsive to current learning skills. Physical education teachers need competencies in managing physical education learning to enhance learner development in the 21st century, promoting effectiveness, efficiency, and sustainability. The results of the analysis and synthesis of the current problems in physical education learning management found that the essential competencies for educational administrators in managing learning in the 21st century consist of 7 competencies: 1) Self-development and professionalism 2) Student development and learning management 3) Communication and fostering good interpersonal relationships 4) Ethical values 5) Use of media and digital technology 6) Adaptability to change and 7) Innovation and research.

Keywords: Competencies of Physical Education Teachers, Learning Management, 21st Century

^{*}Kongkaram School, Thailand

^{**}Faculty of Education and Development Sciences, Kasetsart University, Thailand

Contract Sirawan Kongsub E-mail mintko402@kongkaram.ac.th Mobile 085-5751981

Received October, 13 2023 ; Revised November, 17 2023 ; Accepted August, 30 2024

บทนำ

สภาพบริบทของสังคมโลกในปัจจุบัน มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป มนุษย์มีการเข้าถึงเทคโนโลยีและการปรับตัว เรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันมากขึ้น หลายประเทศทั่วโลกได้ตระหนักถึง ความผันผวนที่เกิดขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ทำให้ประเทศไทยต้องหันกลับมาพิจารณาบทบาทของการปฏิรูปการศึกษาของชาติเพื่อให้มีคุณภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในการเผชิญกับความผันผวน และการเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงบริบทของสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงจึงได้ให้ความสำคัญต่อนโยบาย การศึกษา แผนการศึกษาชาติและยุทธศาสตร์ชาติที่เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังจะเห็นได้จากทิศทาง นโยบาย และแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ในยุทธศาสตร์ที่ 3 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีทักษะ คุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะคุณลักษณะที่จำเป็น ในศตวรรษที่ 21 และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 - 2580 ในด้านการพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ โดยหนึ่งในประเด็นที่ให้ความสำคัญ นั่นก็คือ ประเด็นการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่ผู้เรียนไม่ใช่แค่ผู้รับสารเพียงเท่านั้นแต่ผู้เรียนจะต้องฝึกการเรียนรู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ และพร้อมเรียนรู้ควบคู่ไปกับผู้เรียนโดยครูต้องคิดและออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ในยุคศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะ 3R คือ Reading (อ่านออก) (W) Writing (เขียนได้) (A) Arithmetic (คิดเลขเป็น) และ 8C ได้แก่ 1) Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา) 2) Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม) 3) Cross-cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์) 4) Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม) 5) Communications Information and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) 6) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) 7) Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพและการเรียนรู้) 8) Compassion (ความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม และจริยธรรม) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560 ที่เน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนายึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงมีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกายมีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึก ในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และสมรรถนะ 5 ด้าน ที่สำคัญของผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีซึ่งจะเห็นได้ว่าทั้งจุดมุ่งหมาย และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนนั้น

มีความสัมพันธ์กัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะในการสื่อสาร ทักษะชีวิตในการปรับตัว เข้ากับวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีคุณค่าและรู้เท่าทัน มีระเบียบวินัย และมุ่งมั่นในการทำงาน สอดคล้องตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ที่มุ่งเน้น ให้คนไทยทุกคน ได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21

รายวิชาพลศึกษาถือเป็นรายวิชาที่มีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในยุคศตวรรษที่ 21 ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นรายวิชาที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางกาย เป็นสื่อในการพัฒนาผู้เรียน มีการประยุกต์รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ตอบสนองต่อผู้เรียน ในยุคศตวรรษที่ 21 ทั้งทางด้านทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา การเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน การทำงานเป็นทีม ทักษะทางด้านเทคโนโลยี และการมีคุณธรรมจริยธรรม ผ่านกิจกรรม การเรียนรู้ทางพลศึกษา ซึ่งในการพัฒนาผู้เรียนให้ไปถึงการมีทักษะในยุคศตวรรษที่ 21 ได้นั้น ครูผู้สอน ถือเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน กล่าวคือ ต้องเป็นผู้มีความรอบรู้ กระตือรือร้น ตื่นตัวในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีทักษะหรือสมรรถนะที่สำคัญ ที่สามารถนำพาผู้เรียนไปสู่ยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น สมรรถนะของครูผู้สอนพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 จึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ครูพึงยึดถือและนำมาปฏิบัติ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน ทั้งทางด้านการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวก และการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างสร้างสรรค์ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาพลศึกษา ให้สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

รายวิชาพลศึกษาถือเป็นรายวิชาที่มีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในยุคศตวรรษที่ 21 ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นรายวิชาที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางกาย เป็นสื่อ ในการพัฒนาผู้เรียน มีการประยุกต์รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ตอบสนองต่อผู้เรียน ในยุคศตวรรษที่ 21 ทั้งทางด้านทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา การเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน การทำงานเป็นทีม ทักษะทางด้านเทคโนโลยี และการมีคุณธรรมจริยธรรม ผ่านกิจกรรม การเรียนรู้ทางพลศึกษา ซึ่งในการพัฒนาผู้เรียนให้ไปถึงการมีทักษะในยุคศตวรรษที่ 21 ได้นั้น ครูผู้สอน ถือเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน กล่าวคือ ต้องเป็นผู้มีความรอบรู้ กระตือรือร้น ตื่นตัวในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีทักษะหรือสมรรถนะที่สำคัญ ที่สามารถนำพาผู้เรียนไปสู่ยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น สมรรถนะของครูผู้สอนพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 จึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ครูพึงยึดถือและนำมาปฏิบัติ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน ทั้งทางด้านการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ใหม่ๆ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวก และการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างสร้างสรรค์ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาพลศึกษา ให้สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

จากการทบทวนเอกสารบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน พลศึกษาในปัจจุบัน

พบว่า ยังมีสมรรถนะที่ครูพลศึกษาต้องเติมเต็ม หรือพัฒนาเพื่อให้ตอบสนองต่อผู้เรียน ดังนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในมิติทางการศึกษา จึงไม่ใช่การมุ่งพัฒนาผู้เรียนเพียงด้านเดียว แต่ต้องมุ่งพัฒนาครูพลศึกษา ให้มีสมรรถนะที่จำเป็น แห่งยุคศตวรรษที่ 21 ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ ปรับตัว และรู้จักที่จะเรียนรู้ควบคู่ไปพร้อม ๆ กับผู้เรียน เพื่อที่จะสามารถเข้าใจถ่ายทอดเทคนิควิธีการสอนได้อย่างทันยุคทันสมัยและก้าวทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันบทความ นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะของครูพลศึกษากับการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 2) เป็นแนวทาง ให้กับครูพลศึกษาในการพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะสู่การจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับ ผู้เรียนยุคศตวรรษที่ 21 ผลการศึกษา ที่ได้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาครูพลศึกษา ให้มีสมรรถนะสู่การจัดการ เรียนรู้รายวิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับผู้เรียนยุคศตวรรษที่ 21 ต่อไป

การสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า มีประเด็นสำคัญที่เชื่อมโยงและส่งผลกระทบ ต่อการพัฒนา สมรรถนะของครูพลศึกษากับการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกกับทิศทางของการพัฒนามนุษย์

ปัจจุบันสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี รวมถึงนวัตกรรมต่าง ๆ เป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) และการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและการเมืองทั่วโลก การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable Development Goals: SDGs 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้ สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบกับแรงกดดันจากภายในประเทศ จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ที่ส่งผล ให้ประเทศ เข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทักษะคน ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากร ที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ การเติบโตทางเศรษฐกิจ ของประเทศ ที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย และเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งระบบการศึกษา ที่ยังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการ การศึกษาในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษา และการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี และการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำ ในด้านโอกาส และความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการขาดความตระหนัก ถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทยส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบ ต่อระบบการศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนอง และรองรับความท้าทายดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทย ต้องมีการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในการต่อสู้ เพื่อให้การดำรงชีวิตคงอยู่และการแข่งขัน ซึ่งต้องใช้ทรัพยากรที่สำคัญ และจำเป็นต่อการขับเคลื่อนในยุคนี้ก็คือมนุษย์ ที่จะต้องมีความรู้ ความสามารถในการปรับตัว ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะเดียวกัน มนุษย์ที่มีขีดความสามารถสูง ก็จะสามารถนำพาประเทศไปสู่ความก้าวหน้า อย่างมั่นคงและยั่งยืนอีกด้วย โดยมีการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญ ในการพัฒนามนุษย์ ดังคำกล่าวที่ว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาบุคคลและสังคม (สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ, 2553)

สรุปได้ว่า มนุษย์จำเป็นต้องเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพของตนเอง เพื่อให้สามารถตอบสนองและปรับตัวเข้ากับ สภาพของสังคมโลก ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่นเดียวกับครูพลศึกษา ที่จำเป็นต้องเรียนรู้ ปรับตัว และพัฒนา

ตนเองอยู่เสมอ ทั้งทางด้านหลักสูตร รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การสื่อสารและเทคโนโลยีต่าง ๆ การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ รวมไปถึงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างยั่งยืน

2. ความสำคัญของการศึกษากับการพัฒนามนุษย์ให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21

การศึกษาคือเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนและสังคม กล่าวคือ การศึกษาจะพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการ เพื่อให้คนเป็นปัจจัยในการพัฒนาสังคมต่อไป ดังนั้น การศึกษาจึงต้องแสดงบทบาทให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยรวม ปัจจุบันสังคมโลกและสังคมไทยกำลังเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคที่มีความสลับซับซ้อน และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การศึกษาของไทยถึงเวลาปรับเปลี่ยน เพื่อให้การศึกษาสามารถสร้างผลผลิตได้สอดคล้องกับความต้องการ และบริบทของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาจะต้องพัฒนาคนทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา และจิตวิญญาณ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior Change) ไปในทิศทางที่ดี ดังเช่น การเป็นคนดี มีคุณสมบัติ

อันพึงประสงค์ของสังคม มีปัญญา มีความรู้และทักษะของศตวรรษที่ 21 มีความสุขในชีวิต สามารถอยู่คนเดียวและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การศึกษาในอนาคตจึงไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป เพราะโลกเป็นโลกลักษณะใหม่เป็นโลกในอนาคต การศึกษามีลักษณะใหม่ตามไปด้วย โลกในอนาคตจะมีลักษณะ 7 ประการด้วยกัน คือ 1) เป็นโลกของเทคโนโลยี 2) เป็นโลกของการค้าขาย 3) เป็นโลกของยุคโลกาภิวัตน์ 4) เป็นโลกของเมือง 5) เป็นโลกส่วนตัวของแต่ละคน 6) เป็นโลกของคนสูงอายุ และ 7) เป็นโลกของสิ่งแวดล้อม หรือเป็นโลกที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 7 ข้อนี้มีจุดเริ่มต้นที่สำคัญ คือ เทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในอดีตที่ผ่านมา เป็นการเปลี่ยนโลกเสมอซึ่งจะเปลี่ยนมากหรือน้อย ก็แล้วแต่บทบาทของเทคโนโลยีนั้น (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และ นักรบ หมีแสน, 2560) การให้การศึกษาในยุคนี้ จึงควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้เท่าทันโลกทันเหตุการณ์ ดังเช่น ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเรือง และ วรางคณา ทองนพคุณ (2557) ได้สรุปประเด็นสำคัญของลักษณะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคใหม่นี้ ผู้สอนจำเป็นต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย หากผู้สอนนำรูปแบบการเรียนรู้แบบใดแบบหนึ่งไปใช้กับผู้เรียนทุกคนตลอดเวลา อาจทำให้ผู้เรียนบางคนเกิดอาการตายด้านทางสติปัญญา ผู้เรียนควรเป็นผู้กำหนดองค์ความรู้ของตนเอง ไม่ใช่ นำความรู้ ไปใส่และให้ผู้เรียนดำเนินรอยตามผู้สอน โดยโลกยุคใหม่นี้ ต้องการผู้เรียนซึ่งมีวินัย มีพฤติกรรมที่รู้จักยืดหยุ่น หรือปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นแบบเผด็จการแบบให้อิสระ หรือแบบประชาธิปไตย และเนื่องจากข้อมูลข่าวสารในโลก จะทวีเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าทุก ๆ 10 ปี โรงเรียนจึงต้องใช้วิธีสอนที่หลากหลาย โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ กัน โดยใช้กฎเหล็กของการศึกษาที่ว่า “ระบบที่เข้มงวดจะผลิตคนที่เข้มงวด” และ “ระบบที่ยืดหยุ่นจะผลิตคนที่รู้จักยืดหยุ่น” สังคมหรือชุมชนที่มันคงร่ำรวยด้วยข้อมูลข่าวสาร ทำให้การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ในหลาย ๆ สถานที่ โดยการเรียนรู้แบบเจาะลึก (Deep Learning) มีความจำเป็นมากกว่าการเรียนรู้แบบผิวเผิน (Shallow Learning) หมายความว่า จะเรียนอะไร ต้องเรียนให้รู้จริง ให้รู้ลึก รู้รอบ ดังจะเห็นจากในอดีตว่า มีการบรรจุเนื้อหาไว้ในหลักสูตรมากเกินไปจนผู้เรียนไม่รู้ว่าเรียนไปเพื่ออะไร และสิ่งที่เรียนไปแล้ว มีประโยชน์อย่างไร

สรุปได้ว่า การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยขัดเกลามนุษย์ ทั้งทางด้านสติปัญญา และด้านคุณธรรมจริยธรรมในยุคศตวรรษที่ 21 มีทักษะที่จำเป็นที่ผู้เรียนพึงต้องมีเพื่อการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน ครูพลศึกษาจึงจำเป็นต้องมีองค์ความรู้ สามารถพัฒนาส่งเสริมผู้เรียน ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21

3. ครูพลศึกษากับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

การศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ครูพลศึกษามีบทบาทในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ด้านการศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีการพัฒนาความรู้ เจตคติ และทักษะปฏิบัติผ่านกิจกรรมทางพลศึกษา 2) ด้านสุขภาพ ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิตแก่ผู้เรียน 3) ด้านสังคม ส่งเสริมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชน 4) ด้านการทํานุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย อนุรักษ์ ฟันฟูลศิลปวัฒนธรรมไทย โดยการสืบสานกีฬาไทยอย่างต่อเนื่อง โดยครูพลศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ในการจัดการเรียนรู้ แบบครูเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ ครูพลศึกษาเป็นผู้ให้ความรู้ และอธิบายทําทงในการฝึกปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติทักษะตามครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้แบบการเลียนแบบทําทงในการฝึกปฏิบัติเท่านั้น ผู้เรียนไม่เกิดกระบวนการเรียนรู้โดยการคิด แก้ไขปัญหา เนื่องจากการเรียนรู้จากการปฏิบัติตามผู้สอนเท่านั้น การศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไม่ใช่เพียงผู้รับสารเพียงฝ่ายเดียวเหมือนในอดีตที่ผ่านมา แต่จะต้องมีการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งครูพลศึกษาไม่ได้มีบทบาทเฉพาะเป็นผู้สาธิตเท่านั้น แต่ต้องเป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านความรู้ เจตคติ และทักษะอย่างเต็มศักยภาพ และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากในปัจจุบัน เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและล้ำสมัย ครูพลศึกษาในยุคใหม่ จึงต้องเรียนรู้ ก้าวทันต่อสิ่งใหม่อยู่เสมอ (พงษ์เอก สุขใส, 2561) ครูพลศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยี มีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีการศึกษาวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของรายวิชาพลศึกษา และนำมาประยุกต์ใช้กับกิจกรรม ให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดแก้ปัญหาภายใต้วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง และสอดคล้องกับทักษะในยุคศตวรรษที่ 21 มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความสนุกสนาน ท้าทาย และปลอดภัย มีการออกแบบการประเมินผลลัพธ์ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน ซึ่งอาจจะประยุกต์ใช้แอปพลิเคชันการออกกำลังกาย แพลตฟอร์มต่าง ๆ บนโลกออนไลน์ ให้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ อย่างมีคุณค่า เกิดความสนุกสนาน ท้าทาย เกิดแรงจูงใจในการเรียน และสามารถพัฒนาทักษะได้ตามความมุ่งหมายในการจัดการเรียนรู้ และดำรงชีวิตอยู่ในยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ครูพลศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ในยุคศตวรรษที่ 21 โดยสามารถสรุปเป็น 3 ช่วงดังต่อไปนี้ 1) ช่วงก่อนการสอน ครูพลศึกษาต้องพัฒนาตนเอง มีการศึกษาแสวงหาองค์ความรู้ เทคนิควิธีการสอน สื่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ และนำมาประยุกต์และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาให้สามารถตอบสนองต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) ช่วงระหว่างการสอนครูพลศึกษาเปรียบเสมือนโค้ชเป็นผู้ให้ ต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางใช้เทคนิค รูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์ดึงดูดความสนใจผู้เรียน มีการเสริมสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และตอบสนองต่อการพัฒนาความรู้ เจตคติ และทักษะในยุคศตวรรษที่ 21 3) ช่วงหลังการสอน ครูพลศึกษาควรมีการสรุปและวิเคราะห์ผลลัพธ์การเรียนรู้หลังจากการสอน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้อยู่เสมอ คิดแก้ปัญหาด้วยวิธีการสอน หรือสร้างนวัตกรรม สื่อ ที่ตอบสนองผู้เรียน

4. สมรรถนะของครูพลศึกษากับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

การศึกษาสมรรถนะของครูพลศึกษากับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ผ่านมา พบว่าครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีสมรรถนะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

4.1 สมรรถนะที่สำคัญของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

ตารางที่ 1 แสดงองค์ประกอบสมรรถนะที่สำคัญของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

ชื่อผู้แต่ง	ปี พ.ศ.	สมรรถนะของครูพลศึกษา
ธงชาติ พู่เจริญ	2559	1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านเจตคติและจิตวิญญาณ 4) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ฉัตรชัย สุตรสุคนธ์	2563	1) ด้านการพัฒนาตนเอง 2) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 3) ด้านการทำงานเป็นทีม 4) ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู
อัสรี สะอีดี, จินตนา สรายุทธพิทักษ์ และรัชณี ขวัญบุญจัน	2564	1) ด้านความรู้วิชาการ การจัดการเรียนรู้ และทักษะทางกีฬา 2) ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) ด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ ทั้งกับผู้เรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร 4) ด้านการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล 5) ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 6) ด้านการปรับตัวให้เข้ากับผู้เรียน และยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง และจากผลการประเมินความต้องการจำเป็น ในการเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 พบว่า สมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ด้านการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัลเป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด
เสาวลักษณ์ ประมาณ, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และธีรนนท์ ต้นพานิชย์	2565	1) ด้านตนเองและวิชาชีพ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านการพัฒนาผู้เรียน 5) ด้านนวัตกรรมและการวิจัย 6) ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ 7) ด้านการสื่อสาร

สรุปได้ว่า สมรรถนะที่สำคัญของครูพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 มีจำนวน 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ 2) ด้านพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 4) ด้านคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ 5) ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล 6) ด้านการทำงานเป็นทีมและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง 7) ด้านนวัตกรรมและการวิจัย

4.2 ปัญหาสมรรถนะของครูพลศึกษากับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

การศึกษาปัญหาสมรรถนะของครูพลศึกษากับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ผ่านมา พบว่า ครูพลศึกษา ยังมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ในลักษณะครูเป็นศูนย์กลาง ดังนี้ 1) ชั้นเตรียม ครูผู้สอนนำอบอุ่นร่างกายและยืดเหยียดกล้ามเนื้อ 2) ชั้นอธิบายและสาธิต ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้โดยการบรรยาย และเป็นผู้สาธิต 3) ชั้นฝึก ครูผู้สอนมีการออกแบบแบบฝึกทักษะการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกและปฏิบัติตาม ถือเป็นรูปแบบการสอนแบบเก่า ซึ่งหากต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ครูพลศึกษาต้องเน้นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ โดยเน้นการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่กระตุ้นผู้เรียน หรือสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้คิด เรียนรู้ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน พร้อมทั้งสอดแทรกความสนุกสนาน ความท้าทาย เพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ ดังนั้น ครูพลศึกษาจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ เปิดใจรับองค์ความรู้ รูปแบบวิธีการ เทคนิค วิธีการสอนใหม่ ๆ และนำมาทดลองใช้กับการจัดการเรียนรู้ เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมตามบริบทของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ได้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น มีการพัฒนานตนเองอยู่เสมอ ทั้งทางด้านความรู้ในเชิงวิชาชีพ และการนำเทคโนโลยีมาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ควบคู่กับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน สมรรถนะของครูพลศึกษา จึงถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งของครูพลศึกษาในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 เนื่องจากเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถ ศักยภาพ และคุณภาพของครูพลศึกษา โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงในบริบทของการจัดการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียน ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีสมรรถนะที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุจุดมุ่งหมายในการพัฒนาศักยภาพทุก ๆ ด้านในตัวผู้เรียน ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อการเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาก็คือ กระบวนการผลิตครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ดังเช่นงานวิจัยของธงชาติ พู่เจริญ (2559) พบว่า จุดอ่อนในการผลิตครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญลำดับต้น ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวก ตำราหนังสือที่ยังไม่ทันสมัยและพอเพียง การออกแบบหลักสูตรและรายวิชา รวมถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยังไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับการพัฒนาครูพลศึกษาสำหรับผู้เรียน ในยุคศตวรรษที่ 21 และงานวิจัยของ อัสรี สะอิดี, จินตนา สรายุทธพิทักษ์ และรัชณี ขวัญบุญจัน (2564) ที่ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการประเมินต้องการจำเป็น เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 อันดับที่ 1 ได้แก่ ด้านการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศ และดิจิทัล

สรุปได้ว่า ผลการศึกษาสมรรถนะของครูพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 และปัญหาสมรรถนะของครูพลศึกษา กับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ผ่านมา ได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่สำคัญ ในการพัฒนาครูพลศึกษา ในการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 คือการรู้เท่าทันสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ไม่เพียงพอ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำเป็นต้องทำความเข้าใจ ตระหนัก และเห็นคุณค่าของปัญหาและนำไปสู่การออกนโยบายในการพัฒนาสมรรถนะของครูพลศึกษาไปพร้อม ๆ กับการค้นหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูพลศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูพลศึกษามีสมรรถนะที่เหมาะสม สอดคล้อง และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ เจตคติ และทักษะที่สำคัญในยุคศตวรรษที่ 21

5. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูพลศึกษาในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในยุคศตวรรษที่ 21

ตารางที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูพลศึกษาในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในยุคศตวรรษที่ 21

สมรรถนะของครูพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21	แนวทางการพัฒนา
1. ด้านการพัฒนาตนเอง	- จัดเข้าร่วมการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เพื่อให้ความรู้พัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรในโรงเรียน ให้มีองค์ความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ในยุคศตวรรษที่ 21 เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยครูพลศึกษาควรใฝ่เรียนรู้ ในการเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้รูปแบบวิธีการสอนแบบ Active Learning สอดคล้องกับ อัสรี สะอิดี, จินตนา สราวุธพิทักษ์ และรัชณี ขวัญบุญจัน (2564) ที่กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรพัฒนาตัวเองให้มีความรอบรู้ในเรื่องที่จะสอนผู้เรียน ด้วยการศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลาในเรื่องเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพของตน - สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community - PLC) เป็นความร่วมมือระหว่างผู้สอน เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาผู้สอนเป็นผู้สอนมืออาชีพ ส่งผลให้ผู้เรียนหรือลูกศิษย์ได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด โดยผู้สอนต้องร่วมกันสะท้อนความคิด เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อาจประชุมกลุ่มกันพัฒนาแผน บริหารจัดการการสอน บันทึกวิธีทัศน์การสอนของตนเอง แล้วแบ่งปันในสื่อสังคมออนไลน์แล้ววิจารณ์ อย่างสร้างสรรค์
2. ด้านการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้	- คิดค้นนวัตกรรม หรือรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้พลศึกษารูปแบบใหม่ ซึ่งปัจจุบันรูปแบบการสอนแบบ Active Learning ที่หลากหลาย ครูผู้สอนพลศึกษาจำเป็นต้องศึกษารูปแบบวิธีการสอนต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับบริบทของกิจกรรม การเรียนรู้พลศึกษานั้น ๆ สอดคล้องกับ อัสรี สะอิดี, จินตนา สราวุธพิทักษ์ และรัชณี ขวัญบุญจัน (2564) ที่กล่าวว่า ครูพลศึกษา ต้องพัฒนาวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และใช้เป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการสร้างเสริมสุขภาพของผู้เรียน
3. ด้านการสื่อสารและการมี มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี	- ศึกษาเทคโนโลยีหรือโซเซียลมีเดียในยุคปัจจุบันที่ใช้นิยมใช้เป็นช่องทางในการสื่อสารรูปแบบออนไลน์เพื่อใช้ในการสื่อสาร และคำนึงถึงมารยาทในการใช้ข้อความในการสื่อสารทางช่องทางออนไลน์อย่างเหมาะสมและ ตระหนักถึงการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และแหล่งที่มาของข้อมูลอย่างชัดเจน และพัฒนาบุคลิกภาพ การแต่งกาย การใช้คำพูด และอารมณ์ให้มั่นคงซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือของครูผู้สอน และส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวกมากขึ้น
4. ด้านการส่งเสริมจริยธรรมและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมผู้เรียน	- สร้างความตระหนัก และเห็นคุณค่าของการเป็นบุคลากรทางการศึกษาที่ดีประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบของข้าราชการครู มีคุณธรรม จริยธรรมมีจิตสำนึกที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดี และปลูกฝังกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้เรียน ใช้เทคนิคการสอนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม รวมถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน ผ่านการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา
5. ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล	- เข้าร่วมการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เกี่ยวกับสื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ และนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความชำนาญในด้านทักษะการใช้สื่อโซเซียลมีเดีย เทคโนโลยี และแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สุขภาพและการออกกำลังกาย ที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูพลศึกษาในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในยุคศตวรรษที่ 21

สมรรถนะของครูพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21	แนวทางการพัฒนา
6. ด้านการทำงานเป็นทีม และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง	- พัฒนาตนเองด้านการทำงานเป็นทีมโดยเข้าร่วมกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการ อบรมพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ เข้าร่วมแลกเปลี่ยนชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) เพื่อให้เกิดการวางแผนระดมความคิดและร่วมกันแก้ไขปัญหาผู้เรียน - เข้าใจและยอมรับถึงความแตกต่างความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย รวมถึงธรรมชาติและวิถีชีวิตของเด็กยุคก่อนศตวรรษที่ 21 กับเด็กในยุคศตวรรษที่ 21 สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเกิดมาพร้อมกับการมีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ รวมไปถึงอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้เรียนในยุคนี้ มักให้ความสนใจกับการเรียนรู้ผ่านเครือข่าย หรือจากชุมชน คนรอบตัว หรือผ่านทางออนไลน์ เรียนรู้กับเทคโนโลยี แอปพลิเคชันต่าง ๆ ครูพลศึกษาจึงต้องเรียนรู้ความเปลี่ยนแปลงและประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์
7. ด้านนวัตกรรมและการวิจัย	- คุรมุ่งศึกษาปัญหาผู้เรียน และนำปัญหามาดำเนินการจัดทำวิจัยเพื่อคิดค้นนวัตกรรม - พัฒนาความรู้ด้วยการเข้าร่วมการอบรม หรือศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนางานวิจัย และต่อยอด เป็นนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ควรพัฒนาสมรรถนะ 7 ด้านได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ 2) ด้านพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 4) ด้านคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ 5) ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล 6) ด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง และ 7) ด้านนวัตกรรมและการวิจัย โดยครูพลศึกษาต้องเรียนรู้ปรับตัว ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลง และหมั่นพัฒนาตนเอง โดยการเข้าร่วมอบรม สัมมนา ศึกษา ดูงาน เพื่อนำ องค์ความรู้มาประยุกต์ ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ทั้งรูปแบบ วิธีการสอน การพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และคิดค้นวิธีการใหม่ โดยใช้กระบวนการ วิจัย เพื่อแก้ไขปัญหาของผู้เรียนอยู่เสมอ

บทสรุป

การจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ถือว่ามีความสำคัญ และจำเป็นสำหรับครูพลศึกษาในการจัดการเรียนรู้ด้านผู้เรียนในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องมีทักษะในการปรับตัว เรียนรู้ให้เกิดภูมิคุ้มกันและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 จากการสังเคราะห์สภาพปัญหาของการจัดการเรียนรู้ครูพลศึกษา จึงเป็นที่มาของการศึกษาแนวทางการในการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของครูพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองให้กับครูพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะพบว่า มีสมรรถนะหลักที่จำเป็นสำหรับครูพลศึกษาในการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ 7 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเอง ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองโดยเข้าร่วมการอบรม สัมมนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อนำองค์ความรู้มาวางแผนปรับปรุงและพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนให้ตอบสนองต่อความแตกต่าง ของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 2) สมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ ศึกษาค้นคว้ารูปแบบวิธีการสอนใหม่ ๆ หรือนำองค์ความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมอบรม

มาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์ จัดกิจกรรมที่สร้างบรรยากาศและแรงจูงใจในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน รวมทั้งพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน 3) สมรรถนะด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ด้านการสื่อสารของครูในการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 นั้นสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเป็นยุคดิจิทัล เทคโนโลยีมีบทบาทในการสื่อสารกับทุกคน ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีทักษะการสื่อสารอย่างมีคุณภาพและมีวิจารณญาณในการสื่อสาร โดยในการสื่อสารทางออนไลน์ จะต้องให้ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริงเพื่อให้ผู้รับสารหรือนักเรียนได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้ สอดคล้องกับ วราพร คำจับ (2560) ได้กล่าวว่า การสื่อสารในยุคนี้ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบมาเป็นการสื่อสารทางช่องทางออนไลน์เพิ่มขึ้น การสื่อสารมีความรวดเร็ว การสื่อสารไม่ใช่เพียงการเผยแพร่ความรู้เท่านั้น แต่ต้องมีจิตสำนึกที่ดี สร้างสรรค์ สื่อสารข้อมูลที่ถูกต้อง เคารพกติกา มารยาท และจริยธรรม และควรมีการลักษณะทางที่ดี บุคลิกภาพที่ดี การพูดที่ดี มีความเป็นเพื่อน มีความอ่อนน้อม การมีน้ำใจช่วยเหลือ การให้ความสามัคคี การมีความเมตตา กรุณา มีความรับผิดชอบ การมีอารมณ์ดี มีความกระตือรือร้น ในการจัดการเรียนการสอนจะส่งผลให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก 4) สมรรถนะ ด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของวิชาชีพครู ครูพลศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญและพึงยึดถือปฏิบัติตามคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพของตนเองเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนผู้เรียน การเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน และปลูกฝังผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาที่เน้นเรื่องระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ รวมถึงคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งถือเป็นหนึ่งในจุดมุ่งหมายของการเรียนรายวิชาพลศึกษา 5) สมรรถนะ ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลการนำเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ เข้ามาประยุกต์ ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เพื่อนำไปสู่ การสร้างสรรค์นวัตกรรมและการวิจัย 6) ด้านการทำงานเป็นทีมและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง การปรับตัวให้เข้ากับเทคนิคและรูปแบบวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนครูศึกษาต้องเรียนรู้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการสอนพลศึกษา 7) ด้านนวัตกรรมและ การวิจัย ครูพลศึกษาต้องสามารถวิเคราะห์การสอนของตนเอง เป็นแนวทางวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน คิดค้นวิธีการสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา สุขภาพ และการออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 อย่างมั่นคงและยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- ฉัตรชัย สุตรสุคนธ์. (2563). สมรรถนะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ในกลุ่มเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี.
- ธงชาติ พู่เจริญ. (2559). การพัฒนากลยุทธ์การผลิตครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงษ์เอก สุขใส. (2561). ครูพลในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 12, 8-2.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ และนักรบ หมั้นแสน. (2560). ความเป็นครูและการพัฒนาครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วราพร คำจับ. (2561). การสื่อสารในยุคดิจิทัล. วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี, 3(1), 46-50.
- ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ และวรางคณา ทองนพคุณ. (2557). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ความท้าทายในอนาคต 21st Century Skills: The Challenges Ahead. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

- สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. (2553). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการและการจัดการประสบการณ์ วิชาชีพครูในสถาบัน
อุดมศึกษาของไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
เสาวลักษณ์ ประมาณ, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และธีรนนท์ ตันพานิชย์. (2561). สมรรถนะครูพลศึกษา.
วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ, 9(1), 153-180.
- อัสรี สะอิดี, จินตนา สรายุทธพิทักษ์ และรัชณี ขวัญบุญจัน. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็น
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วารสาร
วิชาการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 13(1), 259-268.